

Andělu církve ve Smyrně

1. část – 27. září odpoledne

Pojďme do 2. kapitoly Zjevení, kde od 8. verše budeme číst o druhé skupině vítězů.

„*Andělu pak Smyrnenské církve piš:...*“ Možná vás napadne, proč se zde nepíše: „*Služebníku Smyrnenské církve piš...*“ Proč *andělu* církve? Říkali jsme již dříve, že anděl znamená posel. Řecké slovo *angelos* znamená posel. Je na tom něco zvláštního, protože v jiných listech církvím se říká třeba svatí, služebníci nebo jinak, ale tady se píše *andělu*.

Rád bych vám pověděl dva příběhy, které vám pomohou tomu rozumět. Moje švagrová byla nemocná. A víte, některé nemoci nejsou přirozené, přicházejí přímo od d'ábla. Jsou lidé, které utlačuje d'ábel, a oni přesto chodí k lékařům. Svědčí to o jejich nevěře. Když to na mou švagrovou přišlo, věděl jsem, že je to od d'ábla. Protože když jsem k ní přišel na návštěvu, nestačil jsem ji ani pozdravit, a hned jsem byl v Duchu a začal jsem něco napomínat. V té době jsem nebyl tak tichý, příjemný a hodný jako jsem teď. ☺ Byl jsem docela hlučný. Byl jsem u toho napomínání dokonce tak hlučný, že mě vyvedli za dveře. Žili totiž v malé vesnici, a když jsem napomínal, připomínalo to silný výbuch, až se lidé začali scházet a dívat se, co se děje. Představte si to. Umírá žena a do takové situace přijde člověk, který začne napomínat d'ábla a působit pozdvižení. Víte, pokud se za Boha stydíte, budete mít problém. Nevím, proč jsem byl vůči d'áblu tak drsný a hlučný. Možná, že jsem nebyl jen dostatečně zralý, abych to křičení v sobě ovládl. Nicméně d'ábel tím byl zničen. Přitom křesťané se styděli, že dělám takový rámus. Ztratili ke mně téměř respekt a mile mě odvedli ke dveřím. Bylo mi to hodně líto, protože jsem věděl, že tu sestru deptá d'ábel a že oni nemají moc s ním naložit.

Na Jamajce máme zvíře, jmenuje se mangusta. Je asi stejně dlouhá jako krysa a má ocas dvakrát tak dlouhý jako tělo. Mangusta je zvíře, které se postaví každému hadu, byť by byl sebejedovatější. Pokud je had na jednu mangustu příliš velký, mangusta začne pískat a přivolá si na pomoc další tři, čtyři mangusty. Společně ho pak zmatou. Jedna na něj skočí z jedné strany, a když had uniká, druhá ho napadne z druhé strany. Had nemá šanci. Chci tím říct, že mangusty někdy spolupracují lépe než Tělo Kristovo. Jejich moudrost je často větší než naše moudrost. Haleluja.

Existují duchové, kteří jdou proti vám, a vy nejste schopni je sami zvládnout. Bůh to tak ani nezamýšlel, abyste takové duchy mohli zvládnout sami. Ale máte Tělo Kristovo. A pokud povoláte Tělo Kristovo, Boží lid se

na ďábla vrhne a zničí ho. Zničí všechno, co je v pekle. Před Tělem Kristovým nemá peklo šanci. Pokud jste ale sami, jste ztraceni. Pokud jste pastor a máte shromáždění, církev, a to shromáždění je vám podřízeno, potom má ďábel moc a možnost vás jako pastora roztrhat a k tomu ještě i kohokoliv z vašeho shromáždění, protože to shromáždění je poddáno vám, člověku, a nikoliv Kristu.

A tak protože jsem byl při napomínání ďábla příliš hlučný, začala se mě moje rodina bát. Ani mi raději nechtěli říkat, když se něco pokazilo nebo když byl nějaký problém. Tak se stalo, že ďábel napadal moji švagrovou, a ona každý měsíc onemocněla jinou nemocí. Byl jsem tehdy v jiné části země, když mi volala maminka a řekla: „Chci ti říct tajemství. Tvoje švagrová umírá, ale oni ti to nechtějí říct. Bojí se, že přijdeš a že je zostudíš tím, že budeš vyhánět ďábly.“ Zeptal jsem se: „Kde je?“ Maminka odpověděla: „V Univerzitní nemocnici v jednom městě na Jamajce.“ Zavola jsem bratry a řekl jim: „Máme tady problém, kterého se potřebuje ujmout Tělo Kristovo. Pojďme se postit a modlit, protože některý druh nevychází jinak než skrze modlitbu a půst.“

Jsou démoni, kteří jsou součástí vašich rodin a nikdy nebyli přemoženi. Brali si jednoho po druhém: strýce, tetu, dědečka, toho a onoho, a vaše rodina se stala jakoby stádem ovcí, které pojídá vlk. Ale ďábly, kteří už od Adama ničí vaše rodiny, musíte zastavit právě vy! Bůh vytváří skupinu vítězů, kteří v tento čas ďábla zastaví.

V tomto příběhu vám řeknu ještě jiný příběh. Moje rodina měla tolik démonů a tolik ďáblů, že jsme jako mladí kluci byli naprosto posedlí. Je mi líto všech lidí, kteří mají pokušení rvát se, a pořád musí mít někoho, s kým by se rvali. Takoví jsme byli. Francouz přijel na Jamajku a oženil se s indiánkou. Můj otec si vzal černošku z Afriky, a tím se smíchala francouzská a africká krev. Sešli se všichni démoni z africké strany a všichni démoni z francouzské strany, a z nás tak vyrostla banda rváčů. Pak mě Bůh zachránil. Do té doby jsem jako kluk neznal žádného křesťana duCilla. Prvního Bůh spasil mě. Když mě spasil, nevěděl jsem, že ničím ďábly. A jak jsem vám řekl, byl jsem divoký a posílal jsem všechny ďábly do propasti. Ďábel mi poslal jednoho křesťana, který mi říkal, abych nebyl na ďábly tak drsný. „Nebud' na ďábly tak drsný, podívej se na Ježíše, ani On neposílal všechny do propasti. Ďáblové se Ho ptali: Chceš nás poslat do propasti tak brzy?“ Odpověděl jsem tomu bratrovi: „To bylo tehdy, ale dneska už je pozdě. Zničím každého ďábla, který se mi postaví do cesty!“ Pošlete je zpátky do pekla, spoutejte je do doby, než přijde Ježíš! Nedovolte jim, aby se vyrojili a trápili vaše děti. Nedejte jim příležitost procházet se a trápit další. Slyšíte

mě? Já vím, že ďábel se třese před tímto bratrem. Bratře, máš moc ho ve jménu Ježíše poslat do propasti. Máš tu moc, bratře!

Ďáblové přišli a stěžovali si. Začali o mě říkat, že jsem vrah. Víte, to je něco, co mě dostalo, protože pravda je, že jsem věděl, že jsem byl vrah. Nikdo neměl šanci přežít, když se se mnou rval. Chvála buď Bohu. Tehdy jsem ďáblům téměř uvěřil. Jedné noci jsem měl vizi nebo sen, že mě honila skupina lidí, že mě zabijí, protože jsem prý vrah. A když jsem před nimi utíkal, uviděl jsem Ježíše sedícího na trůnu. Doběhl jsem k Jeho trůnu a tam mě dohonili. Postavili se vedle mě a začali mě obviňovat, že jsem vrah. Přinesli důkazy, ukazovali na několik hrobů lidí, které jsem zavraždil.

Není to tak, že bych někdy někoho fyzicky zabil. Ale stalo se, že lidé proti mně povstali, třeba čarodějové, a potom časem zemřeli. Přišel člověk s mačetou a chtěl mě zabít. Že prý jsem mu sebral přítelkyni, protože se obrátila ke Kristu. A když vtrhl do církve, lidé se na něho vrhli, aby mě nezabil. Rozhodl se, že si počká na příležitost, a sedl si s mačetou venku pod strom. Najednou sjel z nebe blesk, rozpůlil strom, pod kterým seděl, a on zemřel. A na základě toho začali říkat, že jsem vrah.

A tak v té vizi Ježíš sedí na trůnu a proti mně jdou všechna obvinění a hroby těch lidí, které jsem měl zabít. Pak mi Ježíš řekl: „Předstup.“ Padla na mě hrůza a bál jsem se, že mě Ježíš odsoudí, protože jsem si říkal, že mám v srdci vraždu jako dědictví z doby, kdy jsem byl hříšník, a třeba jsem se jí nikdy nezbavil. Předstoupil jsem před Boží trůn. A Ježíš řekl: „Posaď se sem.“ Sedl jsem si po Jeho levici, vedle Něj. Řekl jsem si: Ó Bože! Když jsem viděl, že jsem Mu po levé ruce, vzpomněl jsem si, že kozlové byli na levici...Řekl jsem si: Tak, a teď jsem odsouzen. Vtom jsem se probudil. Cítil jsem se moc špatně. Celý den až do večera jsem trpěl. Pak za mnou jednoho dne přišel Ježíš a zeptal se mě: „Kde sedí Ježíš?“ Řekl jsem: „Ježíš je po Boží pravici.“ A tak se zeptal: „Kde je levice Ježíšova?“ „Je mezi Ježíšem a Bohem, mezi nimi.“ Vtu chvíli jsem byl osvobozen.

K původnímu příběhu: V Univerzitní nemocnici ležela moje nemocná švagrová a měla obrnu. Obrna způsobuje, že se začnou kroutit a křivit končetiny. Vzhledem k tomu, že to byla Univerzitní nemocnice, stála u jejího lůžka skupina studentů a dělali si poznámky o tom, co obrna dělá s lidským tělem. Bylo mi líto, že jsem musel vyrušit jejich lekci. Ve stejné době probíhal půst a modlitba Těla Kristova. Sedmdesát mil od nemocnice se Boží lid modlil a postil. Vtom do církve, kde probíhal půst, vstoupil Boží anděl a řekl mi: „Drž to!“ A podal mi takovou rukojeť a jako by ji natahoval ode mě. Vložil mi do ruky rukojeť a natahoval ji pryč. V jednom okamžiku se zastavil a na stávající rukojeť nasadil další, kterou začal natahovat dál,

a pak zase další a tu natahoval dál a další a další. Takto šel, až jsme došli na křižovatku. Najednou se na mě otočil a zeptal se: „Kdo za to zaplatí?“

Víte, že za některá vysvobození musíte zaplatit? Pracujeme tady s duchovními zákony. Proto Ježíš musel zaplatit za vaše hříchy svým životem. Když dáte život proti smrti, tak to je platba. Nemůžete dávat něco, co nemáte. Pokud nemáte dostatek života, abyste mohli dát, tak radši zůstaňte doma. Nemodlete se za něčí vysvobození, pokud v sobě nemáte Boží energii a život, abyste mohli přinést vysvobození.

Povím vám ještě jeden příběh. Příběh v příběhu. Jsou to důkazy. Příběhy, které se staly v mé službě, jako důkaz toho, že je pravda, co vám říkám. Měli jsme se jít modlit za jednu ženu. Poslala pro nás s prosbou, abychom se za ni přišli modlit. Jeden bratr ve skupině od nás slyšel, že ji Pán uzdraví. Chtěl získat slávu z toho, že bude u toho a že bude vnímán jako ten, skrze koho Bůh uzdravuje. Když jsme šli za tou sestrou, tento bratr to vzal zkratkou a byl v jejich domě dříve. Vložil na ni ruce a v tu chvíli mu jeho ruka uschla. Od té doby začal mít epileptické záchvaty a trpěl tím až do smrti.

Mnoho kazatelů, které znám, si způsobilo duchovní problémy tím, že se modlili za lidi, a neměli moc na vysvobození. U některých věcí musí být Tělo Kristovo s vámi. Všichni individualisté, uzdravovatelé, kteří sami uzdravují, odešli po špatné cestě, protože věřili, že mají uzdravení sami v sobě. Ale Bůh určil, že to je Tělo Kristovo, které dnes zničí moc každého démona. Ne ty, ne já, ne on, ale Tělo Kristovo vykoná toto dílo! Haleluja.

A tak v té vizi jdeme s držadlem a anděl se mě ptá, kdo za to zaplatí. Byl jsem šokován. Řekl jsem si: Jsem služebník kříže, jsem připraven zemřít, já za to zaplatím. Anděl šel dál a došli jsme s tím až k nemocnici. Vstoupili jsme do pokoje. Tam stáli všichni ti studenti a psali si poznámky. Švagrová ležela v posteli a měla zkroucené končetiny. Anděl vstoupil a na konci rukojeti byl hrot, který jí vrazil do hrudi. Dal mi signál a řekl: „Do toho.“ Vtom jsem řekl: „Ve jménu Ježíše!“ a ona vyskočila až ke stropu. Byl jsem v té chvíli v duchu a anděl se mnou byl v duchu, ale tam stáli přirození lidé a přirozená žena vyskočila do stropu, spadla dolů a chválila Boha. Hlasitě chválila, křičela a výskala: „Haleluja!“ Rychle je vyvedli ven z pokoje. A učitel řekl: „No, takové věci se někdy stávají...“ Nikdy nepochopili, co se stalo. Jenom my jsme věděli, co se stalo. Ten démon byl toho dne poražen, protože Tělo Kristovo spolupracovalo.

Víte, služba Bohu je věda. Pokud byste si uvědomili, jakou moc máte, možná byste se začali trochu víc chlubit. Je to věda! Jeden zažene tisíc, ale dva deset tisíc! Kolik milionů zažene sto z nás?! Ale satan to ví, a proto přijde a řekne vám něco o někom druhém, a druhému zase něco dalšího

a třetímu řekne něco o dalším. Jenže vy jste tak hloupí, že mu začnete věřit, a ono to mezi vámi začne přerušovat moc. Haleluja.

Máte děti, uče je, aby se s vámi modlily. Uče je modlit se. Viděl jsem v životě úžasné věci, když se děti modlily! Uvidíte, že když za něco malí začnou prosit, věci se začnou dít jako zázrakem. Víte, děti nejsou zapleteny do hříchů dospělých. Děti jsou čisté. Bůh říká, že pokud nebudete jako děti, nebudete moci vstoupit do Božího království. Dítěti dáte na zadek a za chvíli za vámi přijde a obejmě vás. Všechno zapomnělo! Potřebujeme být také takoví. Potřebujeme si odpouštět. Někdo vám šlápne na nohu, omluvte ho. Omluvte ho, protože pouto mezi vámi je pro Boží království nejdůležitější. Haleluja. Rozumíte tomu?

Čteme, že Bůh říká andělu církve ve Smyrně... Povím vám ještě jeden příběh. Společensky začala jít Jamajka dolů. Divocí dvanáctiletí, třináctiletí kluci začali střílet lidi, bez jakýchkoli skrupulí. Jsou naprosto nekontrolovatelní. Viděl jsem stav té země a říkal jsem: „Bože, to je beznadějně.“ Dvanáctiletého chlapce prostě není možné kontrolovat. Pokud má zbraň, začne střílet. A pokud jich je víc, je společnost ztracena. Policie se jich bojí. Takové nevinné dítě jde po ulici, náhle se otočí a beze slova začne z ničeho nic střílet do lidí. Říkal jsem: „Bože, to je beznadějně. Je pro Jamajku nějaká naděje?“ Víte, co mi Bůh řekl? „Budeš ty stát v mezeře?“ Čtyřiaosmdesátiletý stát v mezeře za celou zemi? Odpověděl jsem: „Ano, Pane!“ Nikdy jsem žádnou výzvu neodmítl. Řekl jsem: „Ano, Pane.“ Jenže říci ano je jedna věc, ale stát uprostřed boje je věc druhá. Avšak začali jsme. Někteří víte, co se děje. Bůh začal věci měnit. Prosíme, abyste se k nám přidali, aby Bůh stvořil změnu a aby vysvobodil. Modlete se. Teď Bůh mluví k andělu církve na Jamajce, poslu, kterému dal zvěst naděje pro tu zemi, pro její lid, napiš mu: „Znám tvé skutky.“

Včera večer Boží Duch působil mezi námi, začal okny plynout ven a působil na toto město. Bůh vám dává na starost oblast Československa. Možná se vám nelíbí ten název. Je to tak – nejen Čech, ale i Slovenska! Bůh vám dává šanci a mluví k andělu církve v Československu: „Znám tvé skutky. Znám tvé skutky.“ Ještě jste ani nezačali pořádně pracovat. Bůh dává svému lidu určité věci na starost a vy byste si to měli uvědomit, jinak ty věci neuděláte. Evropa je připravena k odsouzení. Celá tato oblast je pod soudem. Prolitá nevinná krev dostoupila až k nebesům a duše volají o právo, o spravedlnost. Jak dojde k té spravedlnosti? Bůh mluví k andělu církve v Československu: „Dávám vám na starost, abyste vysvobodili Evropu z rukou satana.“

Víte, na Evropu si dělají nárok také muslimové. Chtějí ovládnout Evropu. Muslimové věří, že Evropané žijí tak bezstarostný život, že je

nebude těžké ovládnout. Věří, že pokud na několika místech odpálí pár bomb, tak se jim poddáte. Bratři, nastal čas, aby někdo povstal a řekl: „Já budu stát v Duchu a budu omezovat antikrista, který povstává v Evropě.“ Zjevení 13 mluví o šelmě, která povstává z moře. Má sedm hlav a deset rohů. Sedm hlavních národů a deset vládců. Píše se, že je určen čas, po který bude tato šelma moci vládnout. Čas, který je určen pro šelmu nad Evropou a nad celým světem, je stejné časové období, po které budou mít synové Boží moc, aby mohli mít šelmu pod kontrolou. Pokud by vybuchly všechny atomové zbraně v Rusku, USA a Číně, stačí tyto tři země, a na tváři země by nepřežila jediná živá bytost. Ale je jeden muž v Íránu, nemohu si teď vzpomenout na jeho jméno, ale tento šílený člověk v Íránu říká, že je pomazán Bohem, aby uvedl na svět Armagedon. Netuší, o čem mluví. V první hodině takového Armagedonu by na zemi nezůstal žádný Írán. Není třeba ani jednoho dne na to, aby se z Íránu stala poušť. Ale přesto to tento člověk tvrdí. V Rusku chybí několik jaderných kufříků. Říkají, že se ztratily a že neví, kde jsou. Během jedné sekundy by byla Praha i okolí zničeny. To jsou zbraně, po kterých bin Ládin a jeho lidé touží, a zdá se, že některé mají. Tajně je umísťují do určitých měst na světě.

Boží Slovo říká, že přišel hněv národů, ale že zároveň přišel také hněv Boží. To znamená, že přichází čas, kdy musí Bůh zasáhnout. Nikdo nezničí Boží dílo, Boží stvoření. Víte, když ďábel zjistí, že nezvítězí, bude chtít alespoň zničit každou lidskou bytost na zemi. V tuto chvíli mají lidé moc zemi zničit. Ten, kdo vlastní atomovou zbraň, se jí bojí použít, protože ví, jak strašlivá, jak hrozivá moc to je. Když satan viděl, že Rusko, Amerika ani Anglie zbraň tohoto typu nepoužijí, začal mluvit k jiným nestabilním lidem a přesvědčovat je o tom, že jejich bůh chce, aby tu zbraň použili a zničili svět. Řeknu vám, co se stane. Bůh je zastaví. Slyšíte mě? Bůh je zastaví. Vám je dána moc Boží je zastavit.

Možná přes 30 let se Boha ptám: „Bože, jak to uděláš?“ Jednou ke mně přišel Bůh tak jasně, jako že cítím, že tady bratr stojí vedle mě: „Chceš vědět, jak zachráním svět před zničením?“ Řekl jsem: „Ano, chci.“ On řekl: „Dám moc svým dvěma svědkům.“ Dám vám moc nad všelikou mocí, která je na zemi nebo v pekle, a vy je budete moci zastavit. Vy je zastavíte. Když jsem to slyšel, šel jsem za bratřími: „Bratři, bin Ládin zašel příliš daleko. Pojďme ho zastavit.“ A tak jsme se začali modlit proti Zarkávímu, protože to on měl na svědomí mnoho sebevražedných atentátů v Iráku. Všichni, za které jsme se modlili, byli chyceni nebo zničeni. Teď se modlíme za bin Láдина a už má na kahánku. Modlíme se také za Ajmána Zavahrího, člověka, který je druhý po Ládinovi. Také jeho osud je zpečetěn.

Bratři, nejde o politiku. Jde o duchovní moc. Tito lidé jsou chráněni duchovními mocnostmi. Sám Husajn vydával svědectví, že za ním přišel duch a říkal mu, co má dělat, a že ho také chránil. Máme moc odstranit jejich ochranu. Modlete se k Bohu, aby odstranil ochranu lidí, kteří ničí svět. Zastavte je, aby svět byl zachráněn, abychom mohli osvobodit lid. A když Bůh mluví andělu církve ve Smyrně, znamená to, že posílá lid do všech částí světa, aby vysvobodil a zastavil zkaženost. Přál bych si mít víc času, abychom mohli jít do tohoto města. Jedna skupina na sever, druhá na jih, třetí na východ... Prostě chodit po ulicích a ničit moc duchů, kteří jsou v této oblasti. Bible říká, že Ábelova krev volá po odplatě. Myslíte, že krev nevinně zabitých v Evropě od počátku historie až po dnešní dobu nevolá a nekřičí? Ano! Procházejte městy a řekněte jim, že přišel čas jejich vysvobození, uvolněte je. Asi mi nerozumíte, že?

Žil jsem na jednom místě na Jamajce, které se jmenuje Saint Mary. O každých Vánocích přicházel z moře jeden duch a manifestoval se jako člověk s dřevěnou nohou. Vydával takový zvláštní zvuk... Chodil po schodech a vydával tupý zvuk svou dřevěnou nohou. Byl jsem v pátém patře v podkroví. Když se to začalo dít, všichni v domě se začali třást. Rozčílil jsem se a řekl jsem: „To musím překonat. Ať je to, co chce, musím to přebít. Každý se ho bojí, já ho chci přeprat!“ Místo abych se bál, tak jsem se rozzlobil. To do mě vložil Bůh. Ten duch přišel až nahoru, asi musel cítit, že tam jsem. Volal jsem, ať jde nahoru. Přišel až do podkroví a zaťukal na dveře. Třikrát. Třikrát zaťukal na dveře. Nečekal jsem to. Nevěděl jsem, co dělat. Další noc přišel znovu, ale to už jsem si rozmyslel, co udělám. Než přišel, odemkl jsem zámky a stoupl si za dveře. Když zaťukal podruhé, otevřel jsem prudce dveře. Nenechal jsem ho potřetí zaklepat, skočil jsem na něj ve jménu Ježíše a už nikdy nepřišel! Žádný duch, ani ďábel sám, nemůže obstát před vaším napomenutím. Bible říká: Vzepřete se ďáblu, a uteče od vás, protože vám Bůh dal autoritu.¹ Bůh dal člověku autoritu, aby vládl na zemi. Nad vším, co je v atmosféře, nad vším, co se hýbe, máte moc. Nedo-volte ďáblu, aby vás otravoval a sváděl. Máte nad ním moc. Víte, jste vinni, když to neděláte, protože tu moc máte. V Kristu máme moc přemoci ďábla.

Jsme stále v 8. verši: „*Andělu pak Smyrnenské církve piš: Toto praví ten první i poslední, kterýž byl mrtvý a ožil:...*“ Musíte vědět, že jednáte s živým Bohem. Musíte si být vědomi toho, že jednáte s Bohem, který má moc nad smrtí. Pokud máte v sobě Boha, který má moc nad smrtí, proč byste se měli smrti bát? Byli jste stvořeni jako vítězové, jako ti, kdo přemáhají. I děti jsou stvořeny, aby přemáhaly. Nebyli jste stvořeni, abyste na zemi byli přemáháni ďábly. Žádná okolnost na světě není větší než váš

¹ Jakub 4:7 – „Poddejtež se tedy Bohu, a zepřetež se ďáblu, i utečte od vás.“

Bůh. Pokud se objeví problém, a vy začnete věšet hlavu, zapíráte Boha! Nikdy se ve svém životě nepodřídte žádné okolnosti.

Všichni asi znáte bratra Gruvera. Bratr Gruver chodí po městech a svazuje duchy. Byl ve Skotsku, přepadl přes sráz a zlomil si nohu. Spadl do nějaké rokle, odkud viděl nahoru na cestu. Ale cesta byla hodně vysoko a neměl šanci vyškrábat se nahoru. Každá průměrná lidská bytost by řekla: „Ó Bože, co budu dělat?“ Buď byste volali Boha, nebo byste si začali obvazovat nohu. Ale Gruver ne. Řekl: „Ve jménu Ježíše!“ a začal se s tou nohou pohybovat. Tak jak ji měl. Prostě nepřijal zlomenou nohu. Začal bojovat a škrábat se. Po hodině kousíček popolezl. Noha ho velice, velice silně bolela. Ale on vydržel a bojoval, až se došplhal k nějaké skále. Našel si klacek a chodil s klackem se zlomenou nohou. Jak šel, tak noha na tom byla lépe a lépe. A než došel do domu, noha byla zdravá. Máte živého Boha. Haleluja!

Naše práce v Illinois začala tak, že jedna žena narazila autem do elektrického sloupu. Motor auta se zvedl proti ní a volant jí stlačil nohu. Koleno měla rozseknuté na tři části a holení kost na dvě části. Odvezli ji do nemocnice. Doktoři se na to podívali a řekli: „Tak tuhle nohu musíme amputovat. Není šance, že byste někdy mohla chodit.“ Ale Bůh měl v plánu začít dílo v Illinois. A tak k ní Bůh přišel a ona říkala, že slyšela Boží hlas, který jí řekl: „Nedovol jim, aby ti amputovali nohu. Dnes večer se musíš dostat na shromáždění.“ Měli jsme shromáždění ve sklepních prostorách. Tak dovezli tu ženu na shromáždění. Když ji snesli dolů, měla velice nateklou nohu. Vložili jsme ruce na nohu a přikázali uzdravení. Žena vyskočila a tancovala kolem místnosti. Chci vám ukázat, jaký je Bůh. Víte, někdy je velice zvláštní, zajímavý. On jí tu nohu uzdravil, a nikdo to nevěděl, protože byla pořád nateklá. A když tancovala a potom, když si sedla, cítila velikou bolest. Pak ji odvezli domů. Doma měla nevěřícího manžela. Ten se rozčílil. Říkal, že nás všechny požene k soudu a že půjdeme do vězení. Myslel si, že jeho žena přijde o nohu, a teď si přijde nějaký kazatel a přesvědčí ji, že je zdravá! Byl si jistý, že má jasný důkaz – měla nateklé koleno, které ji velice bolelo. Tak jsem zavolał bratrovi, který je lékař, do Bloomingtonu a řekl jsem mu: „Prosím tě, posílám ti jednu sestru. Buď tak laskav, prohlídni ji.“ Když ji vyšetřil, zavolał mi a zeptal se: „Co s ní bylo?“ Řekl jsem: „Měla zlomené koleno a rozpůlenou holeň.“ On na to: „Já jsem žádnou zlomeninu nikde nenašel. Ani na koleni, ani na holeni.“ Předepsal jí jenom nějakou horkou vodu a obklady. Když ji dovezli domů a její manžel se to dozvěděl, byl zralý na svěrací kazajku. Letěl úprkem do první nemocnice. Víte, první nemocnice měla její rentgenové snímky zlomeného kolene a o několik hodin později měli další rentgenové snímky

z druhé nemocnice, na kterých žádné zlomeniny nebyly. Její manžel se ptal doktorů: „Jste si jisti?“ – „Podívejte se na to, tady je obrázek! Podívejte se na to!“ První obrázek byl se zlomeninou, ale druhý bez zlomeniny. Okamžitě odevzdal své srdce Bohu. Takového Boha chtěl. A církev začala růst, lidé se začali hrnout do církve. Stačí jedno poselství od Boha, a okamžitě vznikne církev o sto lidech. Chvála buď Bohu!

Nedostal jsem se dál než k prvnímu verši.

„*Vím o skutcích tvých i o ssoužení a chudobě, (ale bohatý jsi),...*“ Nemáme mezi sebou žádné chudé. Dohromady jsme bohatí. Pokud chcete být chudí, musíte jít sami. Rozumíte mi? Pak můžete říct: „Ó, já chudáček!“ Ale nemůžete říct: „My chudáčci.“ My nejsme chudí, máme bohatství všemohoucího Boha. Bůh vás chce informovat, že i když si myslíte, že jste chudí, tak jste velmi bohatí.

„...*i o rouhání těch, kteří se praví býti Židé a nejsou, ale jsou zběř (dosl. synagoga) satanova.*“ Poslouchejte, zastavím se tady na chvíli. Víte, celá církev se stala sběří nebo-li satanovou synagogou. Je těžké pro vás tady sedět a věřit, že celý církevní svět se stal satanovou synagogou. Ale pokud jsou lidé ochotni přijmout čarodějníka, člověka, který není schopen žít čistý život, a učinit ho biskupem a pánem, pak sami ti lidé jsou nečistí. Prosím vás, poslouchejte mě. Pozorně mě poslouchejte!

Indický maharádža vzal čtyři mladé muže z Anglie s sebou do Indie. Mluvíme o skupině Beatles. Představil je démonům a vládcům Indie a dal jim duchy – průvodce. Víte, co to je takový duch – průvodce? Když se dostanete do okultismu, první věc, kterou vám dají, je duch – průvodce. Je to takový duchovní poradce nebo rádce, který vám říká, co máte dělat. Tito chlapi dostali duchy – průvodce a začali spolu zpívat. Mluvíme o Beatles. Pokud byste byli v Indii, věděli byste, jak tam lidé svým bohům zpívají. Trošku si o tom můžete udělat obrázek, když se podíváte na lidi z Haré Kršna. Strunné nástroje, které používáte vy, jsou třeba šestistrunné, dvanáctistrunné, ale v Indii mají jenom jednu strunu a na ni hrají takovýmto způsobem: Nam nam nam nam... A do toho zpívají takto: Ďam d'am d'am d'am, d'am d'am d'am d'am... Tímto způsobem zpívají. Je to duchovní píseň, která ovlivňuje duši. Je to duchovní zvuk, který ovlivňuje duši. Všimněte si, že s tou strunou používají buben. Nikde v Bibli neexistuje nástroj, který bychom nazývali buben². A tak d'ábel, kdysi mistr hudby v nebi, začal tyto lidi vyučovat, jak používat hudbu, aby lidskou duši získali pod svůj vliv. Ti chlapi založili hudební skupinu a začali zpívat. Na pozadí hudby, kterou začali produkovat, můžete vnímat tento indický zvuk. Jsou to podprahové

² V Kralické bibli slovo buben označuje bubínek nebo tamburínu.

zvuky, které neslyšíte svýma přirozenýma ušima, které ale mají duchovní vliv na lidskou duši a které vábí zlé duchy.

Hudba se změnila. Když dneska slyším křesťanského hudebníka – vždyť zpívá úplně stejně jako svět! Není v tom žádný rozdíl! Je to stejně jako světská hudba, řízeno a připravováno z pekla. Mluvíme o odpadnutí církve. Všichni jsme tomu přivykli. Už nepoužívají přímou melodii, jakou třeba používáme zde. Používají určité akordy a zvuky, které jsou trochu falešné, jsou mimo hlavní akord. S tím přišli Beatles. Viděl jsem omdlávat mladé dívky. Ptali jste se někdy, proč tolik dívek omdlávalo, když hráli Beatles? To je důkaz, že to je něco duchovního. Stojí zástup lidí a desítky dívek padají k zemi a omdlévají. A podobnou hudbu nyní hrají v církvi. Jen vymění slova. Dají tam náboženská slova, ale hudba je stejná. Když vidíte, jak některé církve chválí, neslyšíte ani jedno slovo. Všechno je to o hudbě, nic o slovech. Není možné sloužit Bohu v nevědomí nebo beze slov. Když zpíváme anglickou píseň, musíte ji zpívat i česky, protože čeština je váš mateřský jazyk. Čeština je součástí vaší bytosti, vyrostli jste v ní a porozumění, které přináší vaší duši, je mnohem podstatnější, než když zpíváte v cizím jazyce. Rozumíte mi, co říkám? Když se dívám na slova, která zpíváte, a zpívám-li s vámi česká slova, stejně v mysli myslím anglicky. Když zpíváme česky, jsou čeští bratři pozdviženi, a když zpíváme anglicky, jsou pozdviženi angličtí bratři. Protože Bůh chce, abychom zpívali s porozuměním.

A proto nepodporujeme bratry, aby praktikovali to, čemu se dnes říká vyšší nebo vysoká chvála. Ale pozor! Vysoká chvála skutečně existuje! ALE tehdy, když Bůh začne plynout v Těle Kristově a lidé začnou chválit Boha bez vědomí. Jenže když se v církvi začalo hovořit o vysoké chvále, víte, co tím mysleli? Á dn, dn, dn, dn, á dn, dn, dn ... Byly to chvály beze slov, jen hudba, kdy lidé začali chválit a tancovat. Vzniklo z toho celé duchovní hnutí. Byl to duch té hudby, který je popadl, žádná slova. Ale když chválím: „Děkuji ti, Ježíši, chválím Tě, že jsi mě vedl dlouhou, předlouhou cestou ...“, začnu tancovat a radovat se, protože si uvědomuji hloubku propasti, ze které mě vytáhl! Jako církev jsme byli zajati. V církevních budovách vidíte bubny, jazzové bubny, které vychází z pekla.

Chci vám povědět ještě jeden příběh. Nemůžu skončit, než vám povím ještě jeden příběh. Chvála buď Bohu. Už je skoro 5 hodin, že? Africký příběh. Znáte někdo bratra Andrika Krouche? Zpěvák, hudebník, dnes Boží služebník. Zpíval mocné písně. Všichni byli v černém a zpívali. Jednou jel do Afriky, aby svou mocnou hudbou povzbudil africké bratry. Byl koncert a začali zpívat... Víte, když hraje taková hudba, cítíte, že se vám třesou játra v těle. Hýbou se vám vnitřnosti v těle, že? Drum, drum, drum... Když

probíhal koncert, zezadu přiběhl člověk a křičí: „Zastavte to, zastavte, svoláváte všechny moje démony sem. Nemůžu žádného zastavit, aby pracoval pro mě. Ženou se všichni za vaším bubnováním!“ Věřte mi, africký rytmus má v duchovním světě význam. Přicházejí duchové, kteří jsou tím rytmem vábeni.

Díváme se na odpadlou církev, která nerozeznává d'ábla od Boha. Přečtu vám ještě jeden verš a skončím. Budeme pokračovat příště.

Zjevení 18:2-3: *„I zkríkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký a učiněn jest příbytkem d'áblů a stráží každého ducha nečistého a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného. Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové, a králové zemští smilnili s ním, a kupci zemští z zboží rozkoší jeho zbohatli.“* Bůh říká, že církev smilnila se světem a smísila Boží věci se satanským uctíváním. Víte, že můžete ze systému odejít, a přesto ho mít v srdci? Můžete opustit svět, a mít část světa v sobě, nebo opustit hudbu světa, a mít ji v sobě, ve svém srdci. Je to tak. Bůh vám zde ve verši 4 dává radu. Tou radou skončím:

„I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran.“ To znamená, že někteří křesťané budou zabiti spolu se světem. Bůh vám velice požehnej. Haleluja. Amen.